

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О АУТОРСКОМ И СРОДНИМ ПРАВИМА

Члан 1.

У Закону о ауторском и сродним правима („Службени гласник РС”, бр. 104/09 и 99/11), у члану 39. став 6. на крају тачке 3) тачка се замењује тачком и запетом и додају се тач. 4) и 5), које гласе:

„4) техничке уређаје и празне носаче звука, слике и текста које потенцијални обвезник плаћања накнаде купује у другој држави или царинској територији, ако се они непосредно испоручују у другу државу или царинску територију или ако их потенцијални обвезник плаћања накнаде после спроведеног одговарајућег царинског поступка отпрема са територије Републике Србије;

5) рачунаре, рачунарску опрему, компоненте и рачунарске меморије, изузев ако неки од тих уређаја није изричито наведен у листи из става 12. овог члана.”

После става 6. додаје се нови став 7, који гласи:

„Обвезник плаћања посебне накнаде који је платио посебну накнаду за уређаје и предмете са листе из става 12. овог члана, који су касније отпремљени са територије Републике Србије, има право на враћање плаћене посебне накнаде.”

Досадашњи ст. 7 – 10. постају ст. 8 – 11.

Досадашњи став 11, који постаје став 12. мења се и гласи:

„Листу техничких уређаја и предмета за које постоји обавеза плаћања посебне накнаде према условима из ст. 1 – 10. овог члана утврђује Влада (у даљем тексту: уређај и предмет са листе Владе).”

После става 12. додаје се став 13. који гласи:

„У случају сумње да ли се за неки уређај или предмет са листе Владе који има више функција плаћа посебна накнада, постојање обавезе плаћања посебне накнаде утврђује се на основу превасходне намене уређаја или предмета.”

Члан 2.

У члану 127. став 4. на крају текста додаје се реченица који гласи:

„Уговорачи су дужни да о почетку преговора писаним путем обавести министарство надлежно за послове науке и Завод за интелектуалну својину.”

Став 5. мења се и гласи:

„Уколико организација не закључе уговор из става 3. овог члана у року од три месеца од дана започињања преговора из става 4. овог члана, јединствену наплату ће вршити најстарија организација.”

Члан 3.

У члану 156. после става 4. додају се ст. 5, 6. и 7, који гласе:

„Накнаду за јавно саопштавање музичких дела, интерпретација и фонограма наплаћује једна организација одређена споразумом који постигну организација које остварују права аутора музичких дела на накнаду за јавно саопштавање музичких дела и организације које остварују права интерпретатора и произвођача фонограма на накнаду за јавно саопштавање интерпретација и фонограма.

По одбитку споразумно одређених трошкова наплате накнаде за јавно саопштавање музичких дела, фонограма и на њима забележених интерпретација, прикупљена средства распоређују се на тај начин да организација која остварује права аутора музичких дела има 50% од укупно прикупљених средстава, а организације које остварују права интерпретатора и произвођача фонограма по 25% од укупно прикупљених средстава.

Одредбе споразума из става 4. овог члана којима се одређује расподела прикупљених средстава на начин супротан ставу 6. овог члана, ништаве су.”

Члан 4.

У члану 164. после става 2. додају се ст. 3, 4, 5. и 6. који гласе:

„Савет за контролу наплате и расподеле накнаде за јавно саопштавање (у даљем тексту: Савет) је заједничко тело организација из члана 156. став 5. овог закона, које оне споразумно оснивају.

Савет врши контролу над применом споразума из члана 156. став 5. овог закона, закљученог између организација, као и контролу наплате и расподеле прикупљене накнаде и даје смернице у погледу наплате и расподеле накнаде између организација.

Савет има три члана, по једног из сваке организације.

Савет је дужан да донесе правилник о свом раду.”

Члан 5.

У члану 171. став 1. речи: „и занатских” бришу се.

Члан 6.

После члана 171. додају се називи чланова и чл. 171а и 171б, који гласе:

„2.5.1а Одређивање накнаде у тарифи за јавно саопштавање музичких дела, интерпретација и фонограма

Члан 171а

Највиши износ накнаде на месечном нивоу у тарифи за јавно саопштавање музичких дела, интерпретације и фонограма, не може да буде већи од 1/12 минималне зараде у Републици Србији без пореза и доприноса, за кориснике чије су комерцијалне пословне просторије површине до 50 метара квадратних, односно не може да буде већи од 1/10 минималне зараде у Републици Србији без пореза и доприноса за кориснике чије су комерцијалне пословне просторије површине веће од 50 до 100 метара квадратних, односно не може да буде већи од 1/8 минималне зараде у Републици Србији без пореза и доприноса за кориснике чије су комерцијалне пословне просторије површине од 100 до 150 метара квадратних, не може да буде већи од 1/6 минималне зараде у Републици Србији без пореза и доприноса за кориснике чије су комерцијалне пословне просторије површине од 150 до 200 метара квадратних, а за кориснике са пословним просторијама од 200 до 300 метара квадратних не

може бити већа од $1/3$ минималне зараде у Републици Србији, с тим што се као основ за утврђивање накнаде на месечном нивоу у текућој календарској години узима износ минималне зараде, без пореза и доприноса у децембру месецу претходне календарске године. За сваких додатних 100 метара квадратних преко 300 метара квадратних, накнада се увећава за максимално $1/20$ минималне зараде у Републици Србији без пореза и доприноса.

Кад је јавно саопштавање музичких дела, интерпретација и фонограма нужно за обављање делатности корисника, највиши износ накнаде на месечном нивоу не може да буде већи од $1/12$ минималне зараде у Републици Србији без пореза и доприноса, за кориснике чије су комерцијалне пословне просторије површине до 50 метара квадратних, односно не може да буде већи од $1/9$ минималне зараде у Републици Србији без пореза и доприноса, за кориснике чије су комерцијалне пословне просторије површине веће од 50 метара квадратних, с тим што се као основ за утврђивање накнаде на месечном нивоу у текућој календарској години узима износ минималне зараде, без пореза и доприноса у децембру месецу претходне календарске године.

Кад јавно саопштавање музичких дела, интерпретација и фонограма није нужно за обављање делатности корисника, већ је само корисно или пријатно, накнада на месечном нивоу нижа је од оне из става 1. овог члана, јер зависи од категоризације корисника.

При одређивању квадратуре комерцијалних пословних просторија из става 1. овог члана искључиво се рачуна простор који корисник користи за пријем гостију, потрошача и наручилаца услуга, а не рачунају се помоћне просторије за рад особља корисника, складишни и санитарни простор.

Накнада за јавно саопштавање музичких дела, интерпретације и фонограма у занатским радњама се не плаћа.

Под занатским радњама у смислу става 5. овог члана подразумевају се самосталне занатске радње, као и радње, односно пословни простор у коме предузетник који плаћа порез на приходе од самосталне делатности на паушално утврђени приход који се бави производном делатношћу, а у оквиру производне делатности продаје сопствене производе, односно пружа услуге физичким лицима, обавља ту делатност.

Кориснике из става 1. овог члана категорише репрезентативно удружење корисника за територију Републике Србије на основу значаја који јавно саопштавање музичких дела, интерпретација и фонограма има за обављање пословне делатности корисника у одређеној привредној грани или сектору, нарочито водећи рачуна о географском месту седишта корисника, финансијском промету који корисник остварује на годишњем нивоу, као и да се за јавно саопштавање музичких дела, интерпретација и фонограма у занатским радњама не плаћа накнада.

2.5.16 Одређивање посебне накнаде у тарифи за остваривање права на посебну накнаду

Члан 1716

Износ посебне накнаде која се плаћа по сваком продатом или увезеном уређају и предмету са листе Владе не може бити виши од 1% његове вредности.

Као вредност уређаја и предмета са листе Владе који се производе у Републици Србији узима се њихова продајна цена без пореза на додату вредност при првој продаји, а кад се уређаји и предмети са листе Владе увозе у

Републику Србију, као њихова вредност узима се њихова набавна цена прерачуната у динаре по курсу на дан њиховог царинења, увећана за царину.”

Члан 7.

У члану 176. речи: „Комисији за ауторско и сродна права (у даљем тексту: Комисија)” замењују се речима „Заводу за интелектуалну својину (у даљем тексту: Завод)”, а реч: „мишљење” замењује се речју: „сагласност”.

Члан 8.

У члану 177. ст. 6. и 7. и у члану 178. реч: „Комисија” у одређеном падежу замењује се речју: „Завод” у одговарајућем падежу, а реч: „мишљење” у одређеном падежу замењује се речју: „сагласност” у одговарајућем падежу.

Члан 9.

Глава V. „Комисија за ауторско и сродна права” и чл. 192 – 201. бришу се.

Члан 10.

После члана 201. додају се главе: „Va Поступак за давање сагласности на тарифу” и „Vб Електронска евиденција емитовања и реемитовања” и чл. 201а – 201д, који гласе:

„VA ПОСТУПАК ЗА ДАВАЊЕ САГЛАСНОСТИ НА ТАРИФУ

Члан 201а

Сагласност на предлог тарифе коју предлажу организације даје Завод за интелектуалну својину.

Члан 201б

Ако су предлог тарифе споразумно одредиле две или више организација, поступак за сагласност из члана 201а овог закона покрећу те организације заједнички.

Ако је предлог тарифе одређен од стране најстарије организације, та организација подноси предлог за сагласност.

Члан 201в

Уз захтев за сагласност из члана 201а овог закона обавезно се подноси:

- 1) предлог висине тарифе;
- 2) подаци о преговорима (опис тока преговора, резултати преговора, образложење уколико није постигнут споразум, писана изјашњења свих преговарача).

Члан 201г

На поступак за давање сагласности на тарифу сходно се примењују одредбе закона којим се уређује општи управни поступак, уколико овим законом није другачије прописано.

VB ЕЛЕКТРОНСКА ЕВИДЕНЦИЈА ЕМИТОВАЊА И РЕЕМИТОВАЊА

Члан 201д

Емитери радио и телевизијског програма дужни су да воде електронску евиденцију емитовања и реемитовања ауторских дела.

Надзор над вођењем електронске евиденције врши Републичка радиодифузна агенција, као поверени посао.

Начин вођења електронске евиденције из става 1. овог члана прописује Влада.”

Члан 11.

Даном ступања на снагу овог закона престаје са радом Комисија за ауторско и сродна права, а њена права, обавезе, предмете, опрему, средства за рад и архиву, за вршење надлежности утврђених овим законом, преузима Завод за интелектуалну својину.

Репрезентативно удружење корисника за територију Републике Србије дужно је да категорише кориснике из члана 6. овог закона (нови члан 171а), у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Завод за интелектуалну својину дужан је да у року од 60 дана од дана ступања на снагу овог закона донесе Тарифу за остваривање права на накнаду за јавно саопштавање музичких дела, интерпретација и фонограма и Тарифу за остваривање права на посебну накнаду, у складу са одредбама овог закона.

Члан 12.

Организације које остварују права аутора музичких дела на накнаду за јавно саопштавање музичких дела и организације које остварују права интерпретатора и произвођача фонограма на накнаду за јавно саопштавање интерпретација и фонограма дужне су да споразум из члана 3. овог закона (допуњени члан 156) постигну у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона.

Уколико организације из става 1. овог члана не постигну споразум у остављеном року, јединствену накнаду наплаћује најстарија организација.

Јединствена накнада за јавно саопштавање музичких дела, интерпретација и фонограма почеће, у смислу члана 3. овог закона (члан 156. ст. 5. и 6), да се обрачунава и наплаћује од 1. јануара 2014. године.

До 1. јануара 2014. године организације из става 1. овог члана наплаћиваће накнаду за јавно саопштавање према Тарифи коју је донео Завод за интелектуалну својину, а према следећим пропорцијама: 50% организацији која остварује права аутора на јавно саопштавање музичких дела, 25% органаацији произвођача фонограма и 25% организацији интерпретатора.

Електронска евиденција емитовања и реемитовања почеће да се води од 1. јануара 2014. године.

Члан 13.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”, а примењује се од 1. јануара 2013. године.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење Закона о изменама и допунама Законом о ауторском и сродним правима садржан је у одредби Устава Републике Србије по којој Република Србија уређује и обезбеђује друге односе од интереса за Републику Србију, у складу с Уставом (члан 97. тачка 17. Устава Републике Србије).

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Закон о ауторском и сродним правима („Службени гласник РС”, бр. 104/09 и 99/11 – у даљем тексту: Закон) у члану 39. став 1. прописује: „Када се ауторско дело умножава без дозволе аутора, сходно одредбама члана 46. ст. 1. и 2. овог закона, аутори дела за која се, с обзиром на њихову природу, може очекивати да ће бити умножавана фотокопирањем или снимањем на носаче звука, слике или текста за личне некомерцијалне потребе физичких лица (књижевна, музичка, филмска дела и др.) имају право на посебну накнаду од увоза, односно продаје техничких уређаја и празних носача звука, слике и текста за које се оправдано може претпоставити да ће бити коришћени за такво умножавање.” Наведеном одредбом уведена је посебна накнада коју плаћају произвођачи и продавци информатичке и техничке робе, а преко њих посредно грађани који ту робу купују или користе. При одређивању тарифе за посебну накнаду узима се у обзир „вероватна штета која аутору настаје када се његово дело без његовог одобрења умножава за личне некомерцијалне потребе, примена техничких мера заштите, као и друге околности које могу утицати на правилно одмеравање износа посебне накнаде (члан 39. став 8. Закона). Као што се види, мерила за одређивање посебне накнаде уопштена су и недовољно прецизна. Тарифа за посебну накнаду плод је преговора и писменог уговора који, после преговора, закључују организације које остварују права оних носилаца ауторског и сродних права (у даљем тексту: организације) којима је Законом дато право на посебну накнаду, с једне стране, и репрезентативног удружења произвођача, односно увозника уређаја за тонско и визуелно снимање и произвођача, односно увозника празних носача звука, слике и текста (у даљем тексту: удружења), с друге стране (члан 178. ст. 1–3. Закона). Кад сагласност изостане до истека рока од 60 дана од када организације објаве удружењима позив на преговоре, управни одбор организација саставља заједнички предлог тарифе и прослеђује га на мишљење Комисији за ауторско и сродна права (члан 178. став 4. и 5. Закона) која, приликом давања мишљења, оцењује да ли предлог тарифе обухвата она права за која организација има дозволу за колективно остваривање издату од стране надлежног органа и да ли је посебна накнада одређена у складу са правилима за одређивање тарифе прописаним Законом. Сувише апстрактно постављена правила за одређивање висине посебне накнаде лишавају преговараче јасних мерила која би им омогућила да оцењује висину посебне накнаде.

С друге стране, Закон издваја мерила за одређивање тарифе за посебну накнаду (члан 39. став 8. Закона) од мерила за одређивање осталих тарифа за остваривање имовинских права носилаца ауторског и сродних права. Мерила за одређивање осталих тарифа за остваривање имовинских права носилаца ауторског и сродних права превише су уопштена. Она само овлаш садрже индикаторе који треба да се примене при одређивању тарифе. Рецимо, ако је „искоришћавање предмета заштите нужно за обављање делатности корисника ...”, тарифа се одређује по правилу у процентуалном износу од прихода који

корисник остварује обављајући делатност у оквиру које искоришћава предмете заштите, а овај „износ мора да буде у сразмери са значајем који за приходе корисника има искоришћавање предмета заштите са репертоара организације”. И ова тарифа замишљена је као резултат преговора и писменог уговора који после преговора закључују организације, с једне стране, и удружења, с друге стране. Међутим, као код процедуре одређивања тарифе за посебну накнаду, кад сагласност изостане (у року од 60 дана од објављивања позива на преговоре које чине организације које заступају интересе аутора и ималаца сродних права), управни одбор организације сам сачињава предлог тарифе. И овде, као код одређивања тарифе за посебну накнаду, Комисија оцењује да ли предлог тарифе обухвата она права за која организација има дозволу за колективно остваривање издату од стране надлежног органа и да ли је накнада одређена у складу са правилима за одређивање тарифе прописаним Законом о ауторском и сродним правима. Другим речима, овде постоје исти недостаци и исте мањкавости као код законског уређивања мерила за одређивање тарифе за посебну накнаду. Преговарачи, једноставно, не поседују довољно конкретна и јасна мерила којима би се приклонили у преговорима о висини накнаде. Додатно, правила Закона која предвиђају одређивање тарифе за остваривање имовинских права носилаца ауторског и сродних права односе се на све тарифе које произлазе из закона (изузев тарифе за одређивање посебне накнаде), чиме су недовољно прилагођена појединим облицима искоришћавања ауторског и сродног права.

Будући да, у одсуству уговора, организације имају право да предложе тарифу, а недовољна конкретност мерила за одређивање тарифа погодује организацијама и ремети равнотежу њихових интереса са интересима удружења, ком поремећају односа погодују оне одредбе Закона које својом општошћу погодују и стварању и одржавању такве неравнотеже.

Закон о изменама и допунама Законом о ауторском и сродним правима има за циљ да уведе егзактна мерила за одређивање висине оних накнада које су у пракси најчешће, па стога имају битне и непосредне економске последице по обе стране. Посреди су посебна накнада, као и накнада за јавно саопштавање музичких дела, интерпретација и фонограма.

III. ОБРАЗЛОЖЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

Предлог законс о изменама и допунама Законом о ауторском и сродним правима конкретизује члан 39. Закона, који установљава право на посебну накнаду. Посебна накнада не плаћа се за уређаје и предмете које потенцијални обвезник накнаде купује у другој држави или царинској територији, ако се они непосредно испоручују у другу државу или царинску територију или ако их потенцијални обвезник накнаде после спроведеног одговарајућег царинског поступка отпрема са територије Републике Србије. Претпоставка је да се за рачунаре, рачунарску опрему и компоненте, као и на све врсте рачунарских меморија, посебна накнада не плаћа, а од претпоставке се одступа само ако је нека од тих врста уређаја изричито назначена у листи коју доноси Влада. Обвезник плаћања посебне накнаде који је платио посебну накнаду за уређаје и предмете који су касније опремљени са територије Републике Србије, има право на враћање плаћене посебне накнаде. Влада доноси акт којим се утврђују уређаји за које се плаћа посебна накнада, а у случају сумње да ли се за неки уређај или предмет са листе Владе који има више функција плаћа посебна накнада, постојање обавезе плаћања посебне накнаде утврђује се на основу преваходне намене уређаја или предмета.

Основно мерило за одређивање накнаде за јавно саопштавање музичких дела, интерпретација и фонограма – кад је јавно саопштавање нужно за обављање делатности корисника – јесте да се висина накнаде везује за минималну зараду у Републици Србији. Тиме се, пре свега, висина накнаде доводи у везу са наређењем Закона да се приликом одређивања тарифа обавезно води рачуна о тарифама које важе у државама чији је бруто друштвени производ приближне вредности бруто друштвеном производу Републике Србије. За одређивање висине накнаде за јавно саопштавање узима се површина комерцијалних пословних просторија корисника; кад је она испод 50 метара квадратних, накнада на месечном нивоу не може бити већа од 1/10 минималне зараде у Републици Србији (без пореза и доприноса), а кад је она од 50 до 100 метара квадратних, накнада на месечном нивоу не може бити већа од 1/8 минималне зараде у Републици Србији (без пореза и доприноса), од 100 до 150 метара квадратних, не може да буде већи од 1/6 минималне зараде у Републици Србији, за кориснике са пословним просторијама од 200 до 300 метара квадратних не може бити већа од 1/3 минималне зараде у Републици Србији, с тим што се као основ за утврђивање накнаде на месечном нивоу у текућој календарској години узима износ минималне зараде, без пореза и доприноса у децембру месецу претходне календарске године. За сваких додатних 100 метара квадратних преко 300 метара квадратних, накнада се увећава за максимално 1/20 минималне зараде у Републици Србији без пореза и доприноса. При одређивању квадратуре комерцијалних пословних просторија рачуна се искључиво простор који корисник користи за пријем гостију, потрошача и наручилаца услуга, дакле, не рачунају се помоћне просторије за рад особља корисника, складишни санитарни простор.

Кад јавно саопштавање музичких дела, интерпретација и фонограма није нужно за обављање делатности корисника, већ је само корисно или пријатно, накнада за јавно саопштавање је нижа него кад је јавно саопштавање нужно за обављање делатности корисника, јер она зависи од категоризације корисника. Кориснике категорише репрезентативно удружење корисника за територију Републике Србије. При томе, оно је дужно да се руководи значајем који јавно саопштавање музичких дела, интерпретација и фонограма има за обављање пословне делатности корисника у одређеној привредној грани или сектору, и посебно географским местом седишта корисника, финансијским прометом који корисник остварује на годишњем нивоу, као и да се накнада не плаћа за јавно саопштавање музичких дела, интерпретација и фонограма у занатским радњама.

Накнаду за јавно саопштавање музичких дела, интерпретација и фонограма наплаћује само једна организација која остварује права аутора музичких дела на накнаду за јавно саопштавање музичких дела Средства која она наплати распоређују се сагласно споразуму који постигну организација која остварује права аутора музичких дела на накнаду за јавно саопштавање музичких дела и организације које остварују права интерпретатора и произвођача фонограма на накнаду за јавно саопштавање интерпретације и фонограма.

Основно мерило за одређивање висине посебне накнаде јесте да износ посебне накнаде која се наплаћује по сваком продатом или увезеном уређају и предмету са листе Владе не може бити виши од 1 % његове вредности. Потом се одговора на питање шта се узима као вредност уређаја и предмета са листе Владе. Наиме, кад се уређаји и предмети са листе Владе производе у Републици Србији, као њихова вредност узима се продајна цена без пореза на додату вредност при првој продаји, а кад се уређаји и предмети са листе Владе

увозе у Републику Србију, као њихова вредност узима се њихова набавна цена прерачуната у динаре по курсу на дан њиховог царинења, увећана за царину

У чл. 7 – 9. Предлога закона о изменама и допунама Законом о ауторском и сродним правима предлаже се укидање Комисије за ауторско и сродна права, с тим да послови које је радила Комисија, као и опрему и архиву преузима Завод за интелектуалну својину.

Будући да Предлог закона о изменама и допунама Законом о ауторском и сродним правима конкретније прописује мерила по којима се одређују тарифе за посебну накнаду и тарифе за јавно саопштавање музичких дела, интерпретација и фонограма, то тренутно важеће одредбе тарифа (донете и објављене у складу са Законом) које уређују остваривање права на посебну накнаду и на накнаду за јавно саопштавање музичких дела, интерпретација и фонограма – постају несагласне са тим законом. Стога оне престају да важе онда кад на снагу ступе Тарифа за остваривање права на накнаду за јавно саопштавање музичких дела, интерпретација и фонограма и Тарифа за остваривање права на посебну накнаду. Овим се спречава вакум у остваривању права на посебну накнаду и на накнаду за јавно саопштавање. По природи ствари, тарифе важе док партнери не постигну сагласност о висини накнаде. С друге стране, репрезентативно удружење корисника дужно је категоризује кориснике који плаћају накнаду за јавно саопштавање музичких дела, интерпретација и фонограма, и то имајући у виду да ли је то саопштавање нужно за обављање њихових делатности, или је само корисно или пријатно. Листу техничких уређаја и предмета за које постоји обавеза плаћања посебне накнада утврђује Влада.

Такође, Предлог закона о изменама и допунама Законом о ауторском и сродним правима предвиђа обавезно успостављање и вођење електронске базе података емитовања програма. Емитери радио и телевизијског програма дужни су да воде електронску евиденцију емитовања и реемитовања ауторских дела, док надзор над вођењем те електронске евиденције води Републичка радиодифузна агенција, а Влада ће посебним актом прописати начин њеног вођења.

IV. ПРОЦЕНА ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ПОТРЕБНИХ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог закона није потребно да се обезбеде додатна средства у буџету Републике Србије.

V. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА ПО ХИТНОМ ПОСТУПКУ

Да би се нови механизми утврђивања накнада успоставили у што скоријем року, и обезбедило укључивање свих учесника заинтересованих за утврђивање и наплату накнада по тарифама чија ће висина бити у складу са економским могућностима корисника, а не и на штету носилаца ауторског и сродних права, неопходно је да се овај закон донесе по хитном поступку. Недоношење Закона по хитном поступку могло би да произведе штетне последице по рад органа и организација на које се овај закон односи.